

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

AGAPA CRESTINEASCA

Duminică, 25 martie 2018, după savarsirea Sfintei Liturghii, sunteți invitați să participați la **AGAPA FRATEASCA** pregătită de un grup de familii de la Biserica noastră. Avem astfel posibilitatea să contribuim și pe această cale la întărirea și desăvârșirea legăturii tainice create prin rugăciune între cei ce se străduiesc să-L urmeze pe Domnul nostru Iisus Hristos și să continuăm tradiția agapelor, începută de Sfinții Apostoli. Din meniu nu vor lipsi diverse aperitive, ciorba de peste, friptura de peste și salata, desert, fructe, bauturi. Fiecare participant va aduce voia bună. Bucurați-ne cu prezența și bunăvoința dumneavoastră! Veniți însoțiti de familie, prieteni și cunoscuți!

Dumnezeu să vă răsplătească generozitatea!

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA

19 - 25 MARTIE 2018

Miercuri 21 martie:

DENIA CANONULUI CELUI MARE ..... 6.30 PM

Vineri 23 martie:

DENIA ACATISTULUI BUNEI VESTIRI ..... 6.30 PM

Sâmbătă 24 martie:

Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas ..... 8.30 AM

Vecernie ..... 6.30 PM

Duminică 25 martie: BUNA VESTIRE

Utrenie și Sfânta Liturghie ..... 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu

917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A PATRA DIN POSTUL MARE

In vremea aceea a venit un om la Iisus, zicându-I: Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care are duh mut. Și, oriunde-l apucă, îl aruncă la pământ și face spume la gură și scrâșnește din dinți și înțepenește. Și am zis ucenicilor Tăi să-l alunge, dar ei n-au putut. Atunci Iisus, răspunzând lor, a zis: O, neam necredincios, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l la Mine. Și l-au adus la El. Dar duhul, văzându-L pe Iisus, îndată l-a zguduit pe copil, iar acesta, căzând la pământ, se tăvălea spumegând. Și l-a întrebat pe tatăl copilului: Câtă vreme este de când i-a venit aceasta? Iar el a răspuns: Din pruncie. Și de multe ori l-a aruncat și în foc, și în apă ca să-l piardă. Dar, dacă poți să faci ceva, ajută-ne, fiindu-ți milă de noi. Iar Iisus i-a zis: Dacă poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede. Și îndată, strigând, tatăl copilului a zis cu lacrimi: Cred, Doamne! Ajută necredinței mele! Iar Iisus, văzând că mulțimea dă năvală, a certat duhul cel necurat, zicându-i: Duh mut și surd, Eu îți poruncesc: Ieși din el și să nu mai intri în el! Și, răcnind și zguduindu-l cu putere, duhul a ieșit; iar copilul a rămas ca mort, încât mulți ziceau că a murit. Dar Iisus, apucându-l de mână, l-a ridicat, iar el s-a sculat în picioare. După ce a intrat Iisus în casă, ucenicii Lui l-au întrebat, de o parte: Pentru ce noi n-am putut să-l izgonim? El le-a zis: Acest neam de diavoli cu nimic nu poate ieși, decât numai cu rugăciune și cu post. Și, ieșind ei de acolo, străbăteau Galileea, dar El nu voia să știe cineva. Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor și-L vor omorî, iar după ce-L vor omorî, a treia zi va învia. Ei însă nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-L întrebe. (Matei 4, 25; 5, 1-12)

De ce ii paraseste Dumnezeu pe cei drepti?

Cand omul pacatuiește, găsești o explicație pentru retragerea harului de către Dumnezeu. Dar la persoanele cu o viață duhovnicească aleasă, la cele care și-au închinat viața lui Dumnezeu, care îi slujesc, acest lucru este greu de acceptat. Pare de neînțeles că o persoană care își ajută semenii să se ridice din patimi, să aibă parte de o experiență a parasirii de către Dumnezeu. Retragerea harului la persoanele cu o viață duhovnicească îmbunătățită nu e dată de păcat, ci face parte din purtarea de grijă a lui Dumnezeu, care dorește ca prin această retragere să-l ducă pe om către o cunoaștere deplină a Sa. Dumnezeu nu Se retrage pentru a fi uitat. Această retragere nu are în vedere dispariția nevoii de Dumnezeu. Retragerea harului are ca scop probarea dragostei față de El. Dacă aceste stări sunt tratate cu răbdare, ele devin ziditoare.

Sfântul Ioan Scararul numește această stare de parasire "o cale scurtată" spre desăvârșire, prin care Dumnezeu vrea să încununeze mai repede sufletele în care descoperă dor de desăvârșire și dorința de mântuire.

Parasirea omului virtuos de către Dumnezeu are ca scop și ferirea omului de a cădea în mandrie. Se poate întâmpla ca aceste persoane să ajungă să uite că au primit harul ca dar și să facă din har o realizare personală. În astfel de situații, încercările și retragerea harului sunt leacuri bune pentru cunoașterea slăbiciunilor personale, căutare a ajutorului dumnezeiesc și sporire în smerenie. Scriptura ne spune că "Cine nu adună cu Mine, acela risipește" (Matei, 12, 30), de unde reiese că diavolul nu este absent din virtuți, ba este chiar mai primejdios în astfel de virtuți decât în vicii, pentru că în aceste virtuți el are înfățișarea binelui. Cu Hristos cel din vedenii de pildă, îl poți pierde pe Hristos cel adevărat. Stările de parasire pot dura câteva clipe, ani sau chiar o viață întreagă. Înșă, ceea ce este important de reținut este că indiferent de durată și intensitatea parasirii, Dumnezeu nu ne abandonează niciodată pe deplin. Din acest motiv, această parasire dumnezeiască poate fi numită mai degrabă ascundere sau micșorare a harului, decât lepadare sau parasire și are drept scop mântuirea și nu nimicirea omului.

Harul vine și pleacă spun Sfântii Părinți. Când vine îl umple pe om de mângâiere duhovnicească. Iar plecarea este îngăduita că omul să-și dorească asimilarea lui. Iar pentru asimilare e nevoie de multă trudă. Dacă nu ar exista și această retragere, omul ar putea să nu-l asimileze niciodată. E de ajuns să ne amintim de Petru care a primit mult har pe muntele Tabor dar neasimilându-l, a ajuns să se lepede de Hristos.

În concluzie, harul se retrage deoarece astfel inima însetează după Dumnezeu și îl iubeste mai mult. Persoana care a cunoscut viața trăită prin har, nu mai poate afla odihna în nimic din cele prezente în această lume, dorește din nou harul. Iar când l-a dobandit după retragere, are parte de o netulburată pace. (*Adrian Cocosila*)

Strigatul lui Hristos pe cruce

"Eli, Eli, lama sabahtani - Dumnezeuul Meu, Dumnezeuul Meu, pentru ce M-ai parasit" (Matei 27, 46) este strigatul lui Hristos pe cruce. Pare de neînțeles că Hristos, Fiul lui Dumnezeu să rostească aceste cuvinte, să aibă parte de experiența parasirii de către Dumnezeu. Ne-am fi așteptat că Hristos, Cel care nu a gresit nimănui cu nimic, Cel care a fost lipsit de păcat, să nu fie lipsit niciodată de prezența lui Dumnezeu. Devine și mai tainic strigatul Său, dacă tinem seama că El însuși era și Dumnezeu, că știa că va învia. Că să înțelegem cum se cuvina acest strigat, se cuvina să facem câteva precizări: În primul rând trebuie să afirmăm că Hristos a fost și Om, nu doar Dumnezeu. Că Om a trăit realmente ce trăiește tot omul. A trăit real starea noastră omenească până la capăt. [Parintele Nicolae Steinhardt](#) afirmă că aceste cuvinte sunt proba absolută a validității răstignirii. Strigatul de pe cruce dovedește integritatea și seriozitatea jertfei, o împiedică a fi o farsă. La fel am fi făcut și noi. Am fi strigat în fața durerii. Iar atât de autentic și de serios a strigat Domnul, încât mai târziu tuturor nu le venea să creadă că a înviat. Strigatul Domnului e dovada că pe cruce nu s-au desfășurat simboluri, ci s-a petrecut o suferință reală. Probabil că dacă L-am fi auzit rostind aceste cuvinte, am fi fost ispitiți să rostim precum iudeii: "Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu poate să se mântuiască!" (Matei 27, 42). Chiar dacă avem parte de acest strigat, Hristos pe cruce n-a încetat să fie și Dumnezeu. [Sfântul Ioan Gura de Aur](#) susține că Mântuitorul a rostit cuvintele profetice Eli, Eli, lama sabahtani? după ce s-a luat întunericul, pentru a înțelege iudeii că nu murise pe cruce, că El însuși făcuse întuneric pe pământ. Ori dacă ar fi încetat să mai fie și Dumnezeu, nu ar fi putut aduce întunericul. Parintele Nicolae Steinhardt spune că în rostirea cuvintelor "Dumnezeul Meu, Dumnezeuul Meu, pentru ce M-ai parasit"?, natura omenească pare să fi predominat, după cum a predominat cea dumnezeiască pe muntele Taborului.

În al doilea rând prin aceste cuvinte Domnul dorește să ne atragă atenția că în viața noastră vom avea parte de stări de parasire din partea lui Dumnezeu. Și după cum Domnul nu S-a dat jos de pe cruce ci a primit moartea, tot astfel nici noi nu trebuie să dam înapoi. Harul vine și pleacă, spun Sfântii Părinți. Harul se retrage că omul să înseteze mai mult după Dumnezeu. Persoana care a cunoscut viața trăită prin har, nu mai poate afla odihna în nimic din cele prezente în această lume, dorește din nou harul. Iar când l-a dobandit după retragere, are parte de o netulburată pace. Indiferent de durată și intensitatea parasirii, Dumnezeu nu ne abandonează niciodată pe deplin. Din acest motiv, această parasire dumnezeiască poate fi numită mai degrabă ascundere sau micșorare a harului, decât lepadare sau parasire și are drept scop mântuirea și nu nimicirea omului.